

[Evald Christensen.]

Leder uden en lang eller længere Skolevirksomhed.

I § 2 c) bestemmes det, at for at et Kursus skal kunne oppebære Tilskud, skal det gennemsnitlige Elevantal pr. Hold i de sidste 3 Kursusaar ikke have været mindre end 8. Det finder jeg er en rigtig Bestemmelse, der maa sættes en Grænse nedad; der kan blive saa faa, at det er umuligt at holde Skole.

I § 4, Stk. 1 b), 2det Afsnit, staar der:

„For Aar, i hvilke Kursus har mindre end gennemsnitlig 11 Elever pr. Klasse, nedsættes Tilskuddet efter Forholdet mellem Gennemsnitselevantal og nævnte Elevtal.“

Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister: Kunde Tallet her ikke ogsaa være 8? Det forekommer mig godt og rigtigt, at Pengene mere følger Eleverne, ikke blot ved de Kursus, her er omtalt, men ogsaa ved anden Skolevirksomhed.

Det er sundt at have disse private Studenterkursus i Forholdet til Gymnasierne; det kan bryde Ensretningen, og det kan føre til, at man mere og mere kommer henimod, at den, der vil i Skole, faar sine Penge af det offentlige, enten han gaar i Privatskole eller i offentlig Skole.

Saa er der en Ting til, som vi inden for vor Gruppe har haft fremme flere Gange: Hvis vi kunde faa indført fuld Grundskyld, var der Mulighed for at lade Skolepengene gaa af den Indtægt, saa var vi inde paa det helt rigtige, naar de kom til at følge Eleverne.

Det ærede Medlem Fru Elin Appel fremkom med et Par Ting, som jeg gerne vil sætte en Strøg under; de er maaske nok vanskelige at gennemføre. Jeg synes, det var en sund Tanke, om de unge Mennesker, der gaar paa saadanne Kursus — det ærede Medlem Fru Elin Appel talte om Vinterkursus — kunde faa en meget lang Sommerferie, hvor de kunde tjene godt til Udgifterne om Vinteren; det vilde sikkert ikke forringe det, de naar. Det er en meget almindelig Form i Amerika, at Elever har en meget lang Sommerferie, i hvilken de tjener til at gaa paa Skole om Vinteren, dette gælder ogsaa Gymnasierne.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var inde paa den Ting, jeg begyndte med at nævne. Det glæder mig, at Skolemyndighederne, som ikke altid har set med særlig Velvilje paa private Kursus og andre frie Skoler, er kommet til at se lidt anderledes paa dem i de senere Aar, og jeg vil takke

den højtærede Undervisningsminister for, at han nu tager fat her.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch):

Jeg vil gerne begynde med at rette en Tak til samtlige ærede Ordførere, der har taget Ordet i denne Sag, for den store Velvilje, hvormed de har udtalt sig om Forslaget. Det glæder mig ganske overordentligt for hele Kursussagens Vedkommende, at den almindelige Stemning i dette høje Ting har været den, at man erkender Kursusformen som en fuldt ligeberettiget Form ved Siden af de andre Skoleformer, vi har, og at man derfor er villig til ved forøget Støtte fra Statens Side at bringe den i et saadant Leje, at vi ikke mere skal staa over for en Betragtning af Kursus som værende saadan af en Slags lavere Rang. Det synes jeg er meget tilfredsstillende.

Over for de enkelte Spørgsmaal vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Fru Elin Appel, at denne fjerde Kategori, som jeg ikke havde taget med, har det ærede Medlem sikkert et bedre Kendskab til end jeg, saa det forundrer mig ikke, at det Tilskud til Kategorierne kommer fra det ærede Medlems Side. Selv om jeg erkender, at vi er kommet ud i fantastiske Tilstande i dette Land, naar Embedseksamen begynder med det 11te Aar, maa jeg dog sige, at det at betragte Forholdet som en Slags Pinsel, saadan at man kan bruge det Udtryk, det ærede Medlem anvendte, „Forældre, der ikke vil ofre deres Børn“ — man kommer til at tænke paa en Molok, en forfærdelig Guddom, som man ofrer Børnene til —, er dog en lille Smule overdrevet. Men jeg kan i hvert Fald forstaa, at der findes saadanne Forældre, og hvis deres Børn saa senere — jeg ved ikke, om de siger til Forældrene: I skulde nu have sat os i Skole alligevel paa den normale Maade — af en eller anden Grund pludselig føler Tilskyndelse til at tage disse Eksaminer eller i alt Fald en af dem og saa melder sig til Kursus, saa har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at de er en fjerde Kategori.

Jeg vil gerne sige om det, der er fremført fra flere Sider vedrørende de 33,3 pCt., at det kunde naturligvis ikke være mig særlig smerteligt at høre, da det havde været min oprindelige Indstilling, at man skulde sætte Procentsatsen til 40, men da jeg nu har hørt adskillige Talere blot give the big bad wolf, Finansministeriet, Skylden, saa vil jeg dog ikke gerne have, at det skal staa saadan, som om der ikke ogsaa har været andre Betragtninger, der har kunnet gøres